

[Poul Hartling.]

statens udgifter, sådan at der kan blive plads til den nødvendige skattenedsættelse.

For det tredje: venstre har stillet et forslag om en ændret skattepolitik, vi har peget på et nettoskattesystem, sådan at det, som staten kræver af en skatteyder, og det, som staten giver, kan samles i ét regnestykke, og at man derefter sørger for, at enhver indkomstforøgelse kan betale sig for den enkelte. Skattelovgivningens uretfærdighed over for mellemindkomsterne er erkendt af alle. Det er nødvendigt at fremme indsats og arbejdsomhed, derfor er det nødvendigt, at vi ændrer disse ting. Venstres forslag vil være et virkningsfuldt bidrag til at gøre indkomstskatten mere rimelig, og venstres forslag vil især være af betydning for mellemindkomstgrupperne.

For det fjerde: venstre ønsker et frit boligmarked. Det betyder naturligvis, at folk frit skal kunne vælge, hvad slags bolig de vil have. Men det betyder også en sanering af økonomien. Huse må fremstilles med prisbevidsthed og efter behov, ikke med indbyggede statstilskud, der alt for ofte kun fører til, at der bygges uden tilstrækkelig prisbevidsthed.

Venstre lagde disse forslag frem for offentligheden den 20. september, altså i god tid før folketingets åbning. Vi sendte dem til statsministeren, finansministeren og økonomiministeren. Vi har ikke siden hørt fra de højterede ministre. Der er intet i åbningstalen derom. Derimod har økonomiministeren afleveret nogle hånlige bemærkninger til pressen. Nu lægger venstre sit forslag til en økonomisk politik frem her i folketinget. Der er deri et konstruktivt bidrag til løsningen af problemerne, og vore forslag vil være en medicin mod selve de økonomiske sygdomme og ikke blot imod symptomerne.

I den forbindelse kunne det måske være rigtigt at nævne det eneste helt konkrete, som findes i statsministerens åbningstale med hensyn til den økonomiske politik, nemlig at regeringen tænker sig, at udskrivningsprocenten uændret skal være 91. Det må nok siges ganske klart, når vi skal forhandle udskrivningsprocenten og regeringen vil prøve at skaffe sig et flertal for at få den gennemført, at denne udskrivningsprocent må ses i sammenhæng med hele den økonomiske politik. Det kan ikke være rig-

tigt, at man skal tage stilling til en udskrivningsprocent og dermed til indkomstskattens højde, uden at man ved noget også om de indirekte skatter, om den økonomiske politik i det hele taget. Det skal heller ikke glemmes, at selv om udskrivningsprocenten er uændret, så vil stigende indtægter dog betyde stigende skatter for næsten alle i befolkningen, og at der ved siden af udskrivningsprocenten er fastsat en afkrævning til den sociale fond og dagpengefonden, som betyder en stigning på $1 \frac{1}{4}$ pct. Selv om man modregner, at kommuneskatten flere steder går noget ned, bliver slutresultatet, at næsten alle folk kommer til at betale mere i skat i 1974, end de gjorde i 1973.

Jeg siger igen: stilling til de ting kan vi kun tage, når de ses i sammenhæng, og derfor kan regeringen ikke undslå sig for at fremlægge en sammenhængende økonomisk politik. Det er ikke nok med antydninger. Vi lægger megen vægt på sammenhængen.

De indgreb, som økonomiministeren har bebudet i pressen og i aftes i fjernsyn og radio, kender vi endnu ikke, de er ikke omdelt her i salen — endnu. Vi vil tage stilling til dem, når de foreligger. To ting kan jeg dog sige, for det første: det forekommer, som om regeringen har valgt at angribe symptomerne i stedet for at prøve at kurere sygdommen. For det andet: der må være sammenhæng i den økonomiske politik. Regeringen kan ikke vente, at et sagligt arbejdende folketing skal tage stilling til et enkelt element eller to, som kommer drypvis, uden at vi kender de øvrige elementer og den sammenhæng, de forekommer i.

Regeringen er åbenbart bagefter. Den havde ikke disse ting færdige til åbningstalen og til åbningen af samlingen her, og derfor efterlod åbningstalen, som jeg har sagt, en skuffelse, fordi den var så lidt konkret.

Man kunne jo vende sig til den skriftlige del, hvor emnerne uddybes og suppleres, og hvor der er en oversigt over de lovforslag, som regeringen vil fremsætte. I de sammenhænge, jeg her har nævnt, bliver man nu ikke meget klogere, men der er naturligvis nævnt en række forslag, som kan ventes i de kommende uger.

Det hedder i boligministerens afsnit, at der skal indføres en permanent opsigelsesbeskyttelse for lejere i hele landet, og at man i beboelsesejendomme skal indføre princip-